

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0848 van 9 december 2014
in de zaak 1011/0739/A/8/0685

In zake: de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Kris LENS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Grote Nieuwendijkstraat 417
waar woonplaats wordt gekozen

2. het **college van burgemeester en schepenen van de stad** [REDACTED]
3. de [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdend te 2600 Antwerpen, Uitbreidingstraat 2
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 8 april 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 10 februari 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de eerste tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van de tweede tussenkomen partij van 8 oktober 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de eerste tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een wooncomplex met 21 appartementen en garages, mits

naleving van de voorwaarden van de brandweer van 2 augustus 2010 en van het Centrum voor Toegankelijkheid van 1 december 2010.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel aan de eerste kamer werd toegewezen, werd bij beschikking van 1 oktober 2014 aan de achtste kamer toegewezen.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 28 oktober 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc BOES heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Astrid GELIJKENS die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Jurgen VERVAECK die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Karolien BULKMANS die verschijnt voor de tweede en derde tussenkomende partij zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

[REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 13 mei 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 18 mei 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de eerste tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO en dat het beroep ontvankelijk is.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst van de eerste tussenkomende partij is ontvankelijk.

2.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] en de stad [REDACTED] verzoeken met een aangetekende brief van 13 mei 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 18 mei 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tweede en derde tussenkomende partij beschouwd kunnen worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO en dat het beroep ontvankelijk is.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst van de tweede en derde tussenkomende partij is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 7 juli 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van [REDACTED] een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een wooncomplex met 21 appartementen en garages”*.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

De tweede tussenkomende partij weigert op 17 november 2008 een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een wooncomplex met 21 appartementen en garages. Na inwilliging van het administratief beroep door de deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 22 januari 2009 tekent de tweede tussenkomende partij administratief beroep aan bij de Vlaamse minister. De Vlaamse minister willigt op 18 januari 2010 het beroep in en weigert de stedenbouwkundige vergunning. Deze weigering is definitief.

Het hoekperceel, begrepen tussen de [REDACTED] is aan de linkerzijde, [REDACTED], bebouwd met een op 16 november 1987 vergunde, te behouden commerciële ruimte (bandencentrale) met woning. Rechts achteraan, zijde [REDACTED] is het perceel bebouwd met een op 9 april 1979 vergund, te vernieuwen garagecomplex.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel behoort tot het toepassingsgebied van de gemeentelijke bouw- en woningverordening, zoals goedgekeurd bij ministerieel besluit van 26 maart 1986 (Belgisch Staatsblad van 21 mei 1986).

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 juli tot en met 17 augustus 2010, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt geen advies uit.

De brandweer brengt op 2 augustus 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De stedelijke dienst stadsontwikkeling/ruimte, afdeling mobiliteit, brengt op 7 september 2010 een ongunstig advies uit.

De stedelijke dienst stadsontwikkeling/ruimte, afdeling ontwerp, brengt op 16 september 2010 een ongunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 27 september 2010 een ongunstig advies uit.

De tweede tussenkomende partij weigert op 8 oktober 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Toetsing aan de wettelijke en reglementaire voorschriften

De aanvraag is in overeenstemming met de bestemming en de voorschriften van het gewestplan, ...

De aanvraag werd getoetst aan de bepalingen van de gemeentelijke bouw- en woningverordening. Het ontwerp wijkt af op artikel 11.1, 56, 57.1 en 79 van de gemeentelijke bouw- en woningverordening.

Artikel 11.1 stelt dat in de straten met voortuinen de eigenaar verplicht is deze van de openbare weg af te scheiden. De aard van de te gebruiken materialen kan door het college van burgemeester en schepenen bepaald worden. Voor de afscheiding van de voortuinen onderling worden gelijkaardige afsluitingen gedoogd. De afsluitingen zullen langs de straatzijde geen scherpe hoeken of punten mogen vertonen van aard de voetgangers te kwetsen. De hoogte van de vaste of levende afsluitingen bedraagt maximum 0,8 meter tenzij in bijzondere gevallen waarvoor het college van burgemeester en schepenen, met het oog op de welstand, afwijkingen kan toestaan. Afsluitingen die van aard zijn om voorbijgangers te kwetsen zijn niet toegelaten.

Artikel 56 stelt dat de hoogte van woon- en slaapkamers minimum 2,5 meter moet bedragen. Bij schuine zoldering dient die hoogte bereikt over 2/3 van de oppervlakte van het lokaal.

Artikel 57.1 stelt dat alle sanitaire lokalen en deze waar personen kunnen vertoeven, moeten degelijk verlucht kunnen worden. Garages dienen op een bestendige en doeltreffende wijze verlucht te worden.

Artikel 79 stelt dat voortuinen niet op een grotere oppervlakte verhard mogen worden dat strikt noodzakelijk voor de toegang tot het gebouw.

...

Beoordeling

...

De stedenbouwkundige aanvraag stelt een bebouwing voor bestaande uit 4 bouwlagen afgewerkt met een mansardedak waarbij bouwdiepten op het gelijkvloers gerealiseerd worden van 17, respectievelijk 16 meter. Op de verdiepingen situeren zich bouwdiepten tussen de 15 en 12 meter. De dakverdieping heeft een bouwdiepte van 11,5, respectievelijk 10,5 meter. In de ruimere omgeving werden nieuwbouwappartementen gerealiseerd waarvan de bouwdiepte hoogstens 13 meter bedraagt en waarbij het aantal bouwlagen beperkt werd tot 3. Het merendeel van de gebouwen werd afgewerkt met een plat dak. Het ingediende voorstel streeft er niet enkel naar een extra bouwlaag te creëren

maar stelt bouwdiepten voor die niet in overeenstemming zijn met de woongebouwen in de omgeving. Bovendien wordt door het mansardedak een a- typisch bouwvolume gecreëerd. Door het creëren van een extra bouwlaag, het realiseren van grotere bouwdiepten dan de normale bouwdiepte van 13 meter en het afwerken van een gebouw met een a- typisch volume wordt geoordeeld dat de stedenbouwkundige aanvraag onverenigbaar is met de algemene aanleg van de wijk.

De aansluiting met het bestaande gebouw bestaande uit een gelijkvloers en een schuin dak wordt ook als problematisch ervaren. De nieuwe bebouwing wordt langsheen de Sint-Bernardsesteenweg met de reeds bestaande bebouwing verenigd door middel van een overdekte inkom. Deze inkom heeft een diepte van 14,2 meter en wordt langs de straatzijde afgesloten met een poort. De inkom geeft toegang aan zowel de reeds bestaande alsook aan de nieuwe bebouwing. De voorgestelde aansluiting wordt onaanvaardbaar geacht. Bij behoud van de bestaande constructie links dienen de nieuwe volumes op 6 meter afstand ingeplant te worden zodat een zijtuinstrook ontstaat die er toe bijdraagt dat er voldoende ruimtelijke afscheiding aangehouden wordt ten opzicht van de bestaande volumes.

De situering van de inrit naar de ondergrondse parking bevindt zich in de zone voor binnenplaatsen en tuinen waardoor een groot gedeelte van deze zone verhard wordt om toegang te nemen tot deze parking. Deze inrit geeft geen rechtstreekse toegang aan de openbare weg. De aankoop van het stuk grond tot aan de rijweg [REDACTED] dient nog te worden overeengekomen met autonoom gemeentebedrijf/ vastgoed en stadsprojecten [REDACTED]. De [REDACTED] is een rustige en woonstraat waarbij door de bijkomende ontsluiting van deze ondergrondse parking voorzien aan het doodlopende einde van deze straat de rust en veiligheid ernstig wordt verstoord ten gevolge van de bijkomende verkeersbewegingen. Uit oogpunt van de goede ruimtelijke ordening dient de toegang naar de parking zich te situeren ter hoogte van de voorliggende wegenis.

In de aanvraag worden de bestaande achterliggende garages behouden en gerenoveerd met ontsluiting langsheen de rechter perceelsgrens, ter hoogte van de [REDACTED]. Het behoud van de vier garages legt een bijkomende hypotheek op de rust en leefbaarheid van de achterliggende tuinzone van zowel de nieuwe appartementen als het rechtse buurperceel. De draagkracht van huidig volumevoorstel op dit perceel laat deze garages geenszins niet toe.

Het voetpad vooraan werd mee opgenomen in het privéterrein. De perceelsgrenzen werden deels foutief weergegeven op het inplantingsplan.

Het advies van de dienst openbaar domein, Stad [REDACTED] is hierbij ongunstig wat betreft de aansluiting op het openbaar domein:

1. De toegang tot de ondergrondse parking is voorzien langs de [REDACTED]. Hiervoor is geen duidelijk aansluitingsplan bijgeleverd, aansluiting openbaar privaat. Dit staat los van de vraag of de aan- en afvoer van wagens langs hier geen overlast voor die buurt gaat zorgen. Het hellend vlak naar parkeergarages ligt deels in tuinzone.
2. De bouwlijn ter hoogte van de [REDACTED] ligt dieper dan de voorgestelde bouwlijn project aanpalend. Vanuit de [REDACTED] wordt het zich op een vooruitgeschoven groter bouwblok een raar beeld. Het bouwblok dat voorgesteld wordt, komt zo zichtbaar in straatbeeld.
3. De eigendomstructuur ter hoogte van de [REDACTED] is onduidelijk. Verspringende eigendomslijn zonder duidelijke aanduiding hoe aansluitingen aan openbaar (sic) gerealiseerd dienen te worden.

Het advies van de dienst mobiliteit, stad [REDACTED], is ongunstig. Het voorliggend project zal veiligheidsproblemen gaan opleveren en voldoet niet aan de voorwaarden voor een duurzame mobiliteit:

1 De ondergrondse parking wordt in voorliggend plan voorzien in de (doodlopende) [REDACTED]. De plaats waar ze ingetekend is, zorgt voor conflicten met de bestaande parkeerplaatsen in de straat. De bestaande parkeerplaatsen zijn haaks in de straat voorzien. Er moet dan ook gevreesd worden voor verkeeronveilige manoeuvres bij het wegrijden met wagens en/of fietsers die uit de ondergrondse parking komen. Een andere mogelijkheid in de [REDACTED] is er niet. Een ontsluiting naar de [REDACTED] is uitgesloten. Deze is gecategoriseerd als een stedelijke hoofdverkeersweg en kan dus niet rechtstreeks uitgeven op bijkomende private inritten. Bovendien wordt in de toekomst de tram daar excentrisch aan de noordkant doorgetrokken. Ontsluiting naar de [REDACTED] is mogelijk, maar dan liefst zo ver mogelijk weg van het kruispunt om de kans te verkleinen dat wagens, die weg willen rijden en moeten invoegen in de rij voor het licht, het voetpad blokkeren en de voetgangers belemmeren in de doorgang.

2 Conform de voorwaarden opgemaakt voor de bouwcode voldoet het voorliggende plan niet wat betreft de fietsenstallingen. De fietsenstallingen zijn ingetekend in de restructies die er in de kelder zijn. De ruimte per fiets voldoet niet aan de 1,5 m². Bovendien zijn er veel te weinig plaatsen voorzien. Per appartement moeten er (het aantal slaapkamers +1) fietsenstallingen voorzien worden. Hoe we waar die voorzien worden speelt een belangrijke rol. Indien ze niet toegankelijk worden ingetekend (bijvoorbeeld in de kelder achteraan) zullen de bewoners hun fietsen op het openbaar domein stallen (tegen de gevel). In het slechtste geval zullen ze afzien van fietsgebruik- wat strijdig is met het streven van de stad naar een duurzame vervoerswijzekeuze. Het is dus belangrijk dat de stallingen voorzien worden in een afgesloten ruimte die makkelijk (en veilig) toegankelijk is en waarbij elke fiets individueel kan worden vastgemaakt indien het een gemeenschappelijke ruimte betreft.

3 Er zou zich bij hertekening van de ruimte om het gebouw een opportuniteit kunnen voordoen voor de bewoners, en meer nog voor heel de wijk. Indien er vanuit de [REDACTED] een voetgangersdoorgang voorzien kan worden richting de [REDACTED] analoog aan de doorsteken die reeds bestaan naar de [REDACTED], is de bushalte aldaar makkelijker bereikbaar en vergroot de basismobiliteit richting het centrum van [REDACTED] (meer bewoners vallen binnen de perimeter van 500 meter van de halte op de [REDACTED]).

Zeven van de in totaal zeventien slaapkamers op de bovenste verdieping zijn niet conform de voorschriften vooropgesteld in de gemeentelijke bouwcode waarbij onderdaks minstens 2/3 van de vloeroppervlakte van de slaapkamers een hoogte moet hebben van minstens 2,5 meter. De gemeentelijke bouwcode legt eveneens bijkomende voorwaarden op met betrekking tot de aanleg en afsluiting van de voortuinen en stelt dat in de straten met voortuinen de eigenaar verplicht is deze van de openbare weg af te scheiden. De hoogte van de vaste of levende afsluitingen dient bijkomend 0,8 meter te bedragen. Voorts mogen voortuinen niet op een grotere oppervlakte verhard worden dan strikt noodzakelijk voor de toegang tot het gebouw. De asfalt verharding ter hoogte van de commerciële ruimte dient te worden verwijderd en groen te worden aangelegd.

Door de vele conceptuele en ruimtelijke tekortkomingen wordt de stedenbouwkundige aanvraag onverenigbaar geacht met de goede ruimtelijke ordening

...

Tegen deze beslissing tekent de eerste tussenkomende partij op 10 november 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De tweede tussenkomende partij brengt op 23 november 2010 een ongunstig advies uit.

Het provinciaal Centrum voor Toegankelijkheid brengt op 1 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij voert de volgende motieven aan:

“ ...

8. LEGALITEIT: OK

...

De aanvraag is in overeenstemming met de gewestplanbestemming

9. GOEDE RO: niet OK

- Een zeer gelijkaardige aanvraag werd reeds op 22 januari 2009 door de deputatie in beroep vergund. De huidige aanvraag is slechts gewijzigd ten opzichte van de voorgaande op één aspect namelijk de aansluiting van het gebouw aan de zijde van de [REDACTED] met het links gelegen commerciële gebouw met woning. Er is een doorgang gelaten van 1,9meter breed die overluifeld is tot een diepte van 14,2meter en die toegang biedt naar het bestaande aanpalende gebouw en naar het nieuwe project. De doorgang is aan voor- en achterzijde met een poort afgesloten.

- Op 3 maart 2009 tekende stad [REDACTED] hoger beroep...aan... De motivatie van de minister... dient te worden bijgetreden:

1. Bouwdiepte

In de onmiddellijke omgeving komen nieuwbouwappartementen voor waarvan de maximale bouwdiepte hoogstens 13m bedraagt, bovendien bestaan die nieuwbouwappartementen slechts uit maximum 3 bouwlagen.

In het project wordt zowel op het gelijkvloers als op de eerste verdieping tot max. 17m diep gebouwd. De bouwdiepten... vormen een te grote belasting voor het perceel en zijn niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening van de omgeving.

2. Mansardedak-vierde bouwlaag

In het project wordt gekozen voor een mansardedak, waardoor er op de tweede verdieping duplexappartementen kunnen gerealiseerd worden. Door het mansardedak wordt een vierde bouwlaag gerealiseerd. Dat dit om een vierde bouwlaag gaat leidt geen twijfel. Er is trouwens geen enkele openheid naar de onderliggende laag toe om te kunnen spreken van een duplex of een dubbelhogige verdieping.

Dit daktype komt niet voor bij de gebouwen in de onmiddellijke omgeving, die gekenmerkt wordt door appartementen met platte daken en drie bouwlagen en woningen met één bouwlaag en een schuin dak.

De keuze van het mansardedak zorgt er voor dat het volledige project te groots wordt voor de omgeving.

3. Aansluiting op de bestaande bebouwing

Aan de zijde van de [REDACTED] bevindt zich links op het terrein een bestaande commerciële ruimte met woonst... gelijkvloers en een schuin dak. De nieuwbouw houdt slechts een afstand van 1,9meter van de zijgevel van dit gebouw...

Aan de rechter perceelsgrens wordt op 3m van die grens een gebouw ingeplant met een totale hoogte van 11,70m. De aansluiting van het ontwerp met de aanpalende gebouwen

is allesbehalve optimaal. Er moet meer afstand gecreëerd worden t.o.v. beide aanpalenden gezien de omvang van het bouwvolume...

4. Kwalitatieve buitenruimte

De toegang tot de ondergrondse garages wordt genomen langsheen de achtertuinstrook. Dit is in strijd met de algemeen geldende stedenbouwkundige normen, waarbij de bouwvrije tuinstroken zoveel mogelijk moeten gevrijwaard blijven van verhardingen.

Ook in dit project... moet op een kwalitatieve manier aandacht geschonken worden aan de buitenruimte. Huidig project doet dit op een beperkte manier waardoor niet ieder gelijkvloers appartement over voldoende grote buitenruimte beschikt. De indeling van de tuin die toegevoegd is t.o.v. de voorgaande aanvraag is absoluut onaanvaardbaar.

- ...

- De discussie omtrent het voetpad is een burgerrechtelijke aangelegenheid en wordt bij de stedenbouwkundige beoordeling van het project niet behandeld

...

Na de partijen te hebben gehoord op 18 januari 2011, beslist de verwerende partij op 20 januari 2011 om de uitspraak over het beroep te verdagen om een aanvullend verslag te verkrijgen met een toelichting over het verschil met de vorige vergunningsaanvraag. Zij wenst eveneens uitleg in verband met de rooilijn en het statuut van het voetpad, evenals eventuele mobiliteitsproblemen.

In zijn aanvullend verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij opnieuw om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

Zoals reeds vermeld op p. 7 en 8 van het vorige besluit zijn de veranderingen aan het ontwerp ten overstaan van de vorige aanvraag die vergund werd door de deputatie op 22 januari 2009 van zeer beperkte aard...

De vergunning in beroep door de deputatie verleend, wordt door de Vlaamse minister vernietigd. Daar de huidige aanvraag nagenoeg dezelfde is als de toenmalige, geldt nog steeds het standpunt van de Vlaamse minister betreffende onder andere de overschrijding van de draagkracht van het perceel en de omgeving. Deze aanvraag betreft nog steeds zuiver het maximaliseren van de draagkracht van het aantal wooneenheden op het terrein, dit ten koste van de omgevende ordening.

Wat betreft de aanduiding van het voetpad, is deze gelegen op privaat terrein van de aanvrager. De discussie hieromtrent is echter een aangelegenheid van burgerlijke aard.

De voetgangersdoorsteek is zeker een opportuniteit voor de achtergelegen woonwijken die met dit project kan verwezenlijkt worden. Zodoende hebben de bewoners van dit gebied gemakkelijker toegang naar de [REDACTED] en het openbaar vervoer (tram). Met het huidige ontwerp is een dergelijke realisatie echter onmogelijk.

Er is wel degelijk aanzienlijke hinder te verwachten van de inrit naar de ondergrondse parkeergarage voor de achtergelegen rustige en doodlopende woonstraat, waar de verkeersbelasting zal toenemen. Bovendien neemt deze toerit een groot deel van de achtertuinzone in beslag, ten koste van een groenere indeling

...”

Op 10 februari 2011 beslist de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“
...

9. Beoordeling:

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woongebied.

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag is gelegen in een stedelijke woonomgeving waar dergelijke wooncomplexen kunnen aanvaard worden indien ze inpasbaar zijn in de omgeving.

Een zeer gelijkaardige aanvraag werd reeds op 22 januari 2009 door de deputatie in beroep vergund. De huidige aanvraag is ten opzicht van de voorgaande slechts gewijzigd wat één aspect betreft, namelijk de aansluiting van het gebouw aan de zijde van de Sint Bernardsesteenweg met het links gelegen commerciële gebouw met woning. Er is een doorgang gelaten van 1,9 meter breed die overluifeld is tot een diepte van 14,2 meter en die toegang biedt naar het bestaande aanpalende gebouw en naar het nieuwe project. De doorgang is aan voor- en achterzijde met een poort afgesloten.

Op de achtertuinzone die voor het overige compleet dezelfde is gebleven, wordt aangetoond hoe deze zone ingedeeld zou kunnen worden om private tuinen te creëren.

Wat de aanduiding van het voetpad betreft, wordt vermeld dat dit gelegen is op privaat terrein van de aanvrager. De discussie hieromtrent is een burgerrechtelijke aangelegenheid en wordt bij de stedenbouwkundige beoordeling van het project niet behandeld.

Op 3 maart 2009 tekende stad [REDACTED] hoger beroep aan bij de minister van het Vlaams gewest, tegen de door de deputatie verleende vergunning. Dit beroep werd ingewilligd op 18 januari 2010 en de door de deputatie verleende vergunning werd vernietigd.

De deputatie blijft met betrekking tot voorliggend licht gewijzigd ontwerp consequent bij haar beslissing van 22 januari 2009. De reeds bestaande bebouwing reikt tot een diepte van 18m en op deze wijze kunnen betaalbare en kwalitatief verantwoorde appartementen worden ingericht. Het perceel is voldoende groot voor de geplande bebouwing. Gelet op het feit dat in de omgeving wel verschillende dakvormen voorkomen, is de keuze van het mansardedak aanvaardbaar. De leefkwaliteit op de bovenste verdieping is gegarandeerd door de grote schuiframen in de leefruimten. Het project is inpasbaar in de omgeving.

De voorwaarden, opgenomen in het advies van 2 augustus 2010 van de Brandweer Antwerpen en van 1 december 2010 van het Centrum voor Toegankelijkheid van de Provincie Antwerpen dienen te worden nageleefd.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

De bepalingen opgenomen in het advies van 2 augustus 2010 van de Brandweer Antwerpen en van 1 december 2010 van het Centrum voor Toegankelijkheid van de Provincie Antwerpen dienen strikt te worden nageleefd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd betekend met een aangetekende brief van 9 maart 2011 door de verzoekende partij ontvangen op 11 maart 2011. Het met een aangetekende brief van 8 april 2011 ingestelde beroep is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en hoedanigheid van de verzoekende partij

De verzoekende partij beschikt op grond van artikel 4.8.16, §1 VCRO over het rechtens vereiste belang om een vordering in te stellen bij de Raad.

Uit artikel 4.8.16, §1, 5° VCRO blijkt niet alleen het potentieel belang van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, maar ook diens hoedanigheid en meer bepaald diens procesbevoegdheid om een vordering in te stellen bij de Raad.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1 §2 VCRO, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en ondergeschikt het evenredigheidsbeginsel.

In haar toelichting wijst de verzoekende partij er in de eerste plaats op dat de voorliggende aanvraag nauwelijks verschilt van de vorige aanvraag waarvoor de verwerende partij een vergunning verleende die vervolgens op 18 januari 2010 door de minister werd vernietigd. De verwerende partij stelt dat zij consequent met haar vorige beslissing heeft geoordeeld. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij weliswaar niet verplicht is het standpunt van de minister te volgen, maar van een zorgvuldig bestuur mag verwacht worden dat het oog heeft voor de beslissing van het hogere bestuurlijke niveau, wat hier niet het geval is.

De verzoekende partij erkent dat de omgeving bestaat uit een mengvorm van eengezinswoningen en appartementen, en dat de aanvraag qua functionele inpasbaarheid aansluit bij de ruimtelijke ordening in de onmiddellijke omgeving, maar zij stelt dat de aanvraag strijdt met de goede ruimtelijke ordening wat betreft schaal, ruimtegebruik, bouwdichtheid, mobiliteit, gebruiksgenot en veiligheid.

Er zijn wel gebouwen in de omgeving met drie bouwlagen, maar de aanvraag heeft als voorwerp een gebouw met drie bouwlagen en een duplex verdieping die door haar breedte als een vierde volwaardige bouwlaag te beschouwen is. Het gebouw is significant hoger dan de bebouwing in de onmiddellijke en ruimere omgeving.

Ook qua bouwdiepten beantwoordt het gebouw niet aan wat in de omgeving voorkomt: 16 en 17 meter gelijkvloers, van 12 tot 15 meter op de verdiepingen, in de omgeving is de gelijkvloerse verdieping maximaal 13 meter.

Ook de aansluiting op de bestaande bebouwing links en rechts is onvoldoende onderzocht (hoogteverschil van 11,7 meter, met een bouwvrije strook van 3 meter).

De voorgevel is 72 meter lang, daardoor bijzonder massief en past niet in de omgeving. Ook de zone voor binnenplaatsen en tuinen is grotendeels verhard omwille van de inrit naar de ondergrondse garages.

De inrit van de ondergrondse garages is gepland aan het einde van de doodlopende, rustige Parijsstraat, de toename van de verkeersdruk in die straat is onaanvaardbaar.

De bestreden beslissing is ook onvoldoende gemotiveerd, gelet zowel op de negatieve adviezen van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als die van de diensten Openbaar domein en Mobiliteit van de stad [REDACTED]. Gelet op de grote gelijkenis met de vorige aanvraag, heeft de verwerende partij ook ten onrechte geen rekening gehouden met de motieven van het ministerieel besluit van 18 januari 2010. Omdat zij geen rekening houdt met deze adviezen en de voorgaande ministeriële beslissing is haar beslissing ook kennelijk onredelijk en onzorgvuldig.

3.

De eerste tussenkomende partij van haar kant stelt dat reeds uit het verzoekschrift van de verzoekende partij zelf blijkt dat er van enige eenvormigheid of van de aanwezigheid van gabarit in de directe omgeving van de bouwplaats geen sprake is. Zij stelt dat in tegenstrijd tot wat de verzoekende partij voorhoudt, haar project geen vier volwaardige bouwlagen telt, maar drie bouwlagen met duplex ruimten in het afgeknotte dak. Ook het verslag van de brandweer heeft het over drie bouwlagen.

Wat de bouwdiepte betreft wijst de eerste tussenkomende partij erop dat de bestaande vergunde constructie een bouwdiepte heeft van 18 meter, dat de destijds door de dienst Stadsontwikkeling Antwerpen voorgestelde plannen een diepte van 17 meter bepaalden, dat de nu gehanteerde bouwdiepte nodig is voor de realisatie van de ondergrondse parking, dat de bouwdiepten per verdieping verspringen zodat elk onderliggend appartement geen hinder ondervindt van overschaduwende terrassen en er geen belemmering is van de bezonning voor de buur langsheen de [REDACTED]. Zij verwijst ook naar de vorige beslissing van de verwerende partij van 22 januari 2009 die de bouwdiepten aanvaardbaar achtte omdat ze niet in strijd waren met enig verordenend voorschrift en op die wijze betaalbare en kwalitatief verantwoorde appartementen konden worden ingericht. De Raad kan dit oordeel alleen maar marginaal controleren en kan zijn oordeel niet in de plaats stellen van dat van de verwerende partij.

Zij stelt ook dat, in vergelijking met de vorige aanvraag, de huidige aanvraag wel voorziet in een voldoende overgang naar het gebouw links op het perceel, namelijk een doorgang van 1,9 meter breed die tot op een diepte van 14,2 meter overluid wordt. Dat gebouw bevindt zich overigens op hetzelfde kadastraal perceel, zodat er in zekere zin sprake is van materiële eenheid van het perceel. Door de quasi gesloten bebouwing ontstaat er ook een geluidsscherm naar de drukke [REDACTED]. De doorgang wordt afgesloten met een poort, met als voordeel dat de windstroom onderbroken wordt.

De eerste tussenkomende partij wijst er verder op dat het perceel nr. 715W2, dat links van het bestaande gebouw gelegen is, een grasveld betreft. De zijtuinstrook is reeds voorzien aan de linkerzijde van het bestaande gebouw, zodat er bezwaarlijk aan beide zijden een zijtuinstrook kan worden voorzien. Het argument van de verzoekende partij dat er bijzonder weinig zijtuinstroken

zouden voorzien zijn strookt dan ook niet met de werkelijkheid. De verzoekende partij bewijst dan ook niet dat de draagkracht van het perceel overschreden wordt, en de verwerende partij heeft dan ook terecht besloten dat de voorgenomen constructie in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

In zoverre de verzoekende partij voorhoudt dat door de inrit voor de ondergrondse garages de zone voor binnenplaatsen en tuinen deels verhard wordt is het middel onontvankelijk omdat geen regel of beginsel wordt aangevoerd dat daardoor geschonden wordt. Het argument is ook ongegrond. Verschillende mogelijkheden werden onderzocht wat de garages betreft, en uiteindelijk werd er voor gekozen om de toegang naar de bovengrondse reeds in 1979 vergunde garages langs de [REDACTED] te ontsluiten, wat slechts een beperkte hinder voor de nabuur inhoudt, en via een beperkte verharding de toegang voor de ondergrondse garages langs de [REDACTED] te nemen, zodat het verkeer verspreid is over verschillende toegangswegen. Verder gaat de verzoekende partij volkomen voorbij aan de beslissing van de verwerende partij dat afdoende werd aangetoond hoe de achtertuinzone zo kon worden ingedeeld dat er private tuinen werden gecreëerd. Er is niet teveel verharding, er is geen tekort aan tuinzone.

De tussenkomenende partij stelt ook, met verwijzing naar de hiervoor vermelde keuzes voor de ontsluiting van de garages, dat er geen probleem is inzake mobiliteit, gebruiksgenot en veiligheid. Het verkeer naar de 17 ondergrondse garages via de [REDACTED] betekent dat er dagelijks zo'n 35 wagens doorheen de [REDACTED] passeren, zodat bezwaarlijk gesteld kan worden dat de rust en de veiligheid van de [REDACTED] in het gedrang komt. Toegang via de drukke [REDACTED] zou veel gevaarlijker en onveilig zijn. Er blijkt ook geenszins dat de toegang via de [REDACTED] in conflict zou komen met de haaks staande parkeerplaatsen in deze laan. De door de eerste tussenkomenende partij bijgebrachte foto toont genoegzaam aan dat dit geenszins het geval is.

De eerste tussenkomenende partij stelt ook dat de bestreden beslissing niet met enig motiveringsgebrek behept is. Er is geen verplichting om te antwoorden op elk bezwaar of elke opmerking die tijdens de voorafgaande administratieve procedure werd geformuleerd. Het volstaat om aan te geven welke met de plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening verband houdende redenen haar beslissing verantwoorden. Er is geen verplichting om een advies te weerleggen. Het volstaat dat uit de beslissing duidelijk blijkt om welke redenen de overheid meent te moeten afwijken van het advies. Het is noodzakelijk doch voldoende dat de beslissing duidelijk en omstandig de redenen doet kennen die haar verantwoorden en waaruit kan worden afgeleid waarom de adviezen in andersluidende zin niet worden gevolgd.

De verwerende partij heeft duidelijk gemotiveerd waarom de aanvraag volgens haar in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening, zodat daar alleszins uit kan worden afgeleid waarom zij gemeend heeft te moeten afwijken van deze negatieve adviezen. De beslissing verwijst ook naar de vernietiging van de door haar eerder verleende vergunning, en naar de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen. Dat is voldoende, uit de beslissing kan immers worden afgeleid waarom de verwerende partij gemeend heeft te moeten afwijken van deze negatieve adviezen:

“Op 3 maart 2009 tekende stad [REDACTED] hoger beroep aan bij de minister van het Vlaams gewest, tegen de door de deputatie verleende vergunning. Dit beroep werd ingewilligd op 18 januari 2010 en de door de deputatie verleende vergunning werd vernietigd.

De deputatie blijft met betrekking tot voorliggend licht gewijzigd ontwerp consequent bij haar beslissing van 22 januari 2009. De reeds bestaande bebouwing reikt tot een diepte van 18m en op deze wijze kunnen betaalbare en kwalitatief verantwoorde appartementen worden ingericht. Het perceel is voldoende groot voor de geplande bebouwing. Gelet op het feit dat in de omgeving wel verschillende dakvormen voorkomen, is de keuze van het mansardedak aanvaardbaar. De leefkwaliteit op de bovenste verdieping is gegarandeerd door de grote schuiframen in de leefruimten. Het project is inpasbaar in de omgeving.

De voorwaarden, opgenomen in het advies van 2 augustus 2010 van de Brandweer Antwerpen en van 1 december 2010 van het Centrum voor Toegankelijkheid van de Provincie Antwerpen dienen te worden nageleefd.”

Wat het redelijkheidsbeginsel betreft, stelt de eerste tussenkomende partij dat de verzoekende partij ten onrechte voorhoudt dat de bestreden beslissing de onmiddellijke omgeving niet zou beschrijven. Die is immers te vinden onder titel 3: “omschrijving en historiek van de aanvraag”.

De verzoekende partij verwijst ook naar het verslag van de stedenbouwkundige ambtenaar waarin zou worden gesteld dat er in de onmiddellijke omgeving nieuwbouwappartementen zouden voorkomen met een maximale bouwdiepte van 13 meter en nooit met 4 woonlagen. De verwerende partij kon aan deze opmerking gewoon voorbijgaan omdat ook in de voorliggende aanvraag slechts sprake is van 3 bouwlagen.

Hetzelfde verslag zou ook stellen dat er in de omgeving geen mansardedaken voorkomen, maar ook dat is materieel onjuist zoals uit de bijgevoegde foto's blijkt. De verwerende partij kon daarnaast ook uit de vaststelling dat er een allegaartje van daken in de onmiddellijke omgeving aanwezig is, redelijkerwijze oordelen dat een mansardedak paste in de omgeving. In haar eerdere beslissing van 22 januari 2009 had de verwerende partij vastgesteld dat er mansardedaken in de buurt aanwezig waren, en aangezien zij de thans bestreden beslissing consequent met die eerdere beslissing genomen had, kon zij in alle redelijkheid beslissen dat een mansardedak in overeenstemming was met de goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij op grond van de feitelijke gegevens nooit tot de bestreden beslissing had kunnen komen, en zij bewijst niet dat de verwerende partij bij het nemen van haar beslissing kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

Wat het zorgvuldigheidsbeginsel betreft stelt de eerste tussenkomende partij dat de verzoekende partij ten onrechte stelt dat dit beginsel geschonden zou zijn omdat de eerdere vernietigingsbeslissing van de minister en de negatieve adviezen niet punt voor punt werden weerlegd, en omdat de omgeving van de bouwplaats niet in kaart werd gebracht. Het ongegronde van deze stelling werd hiervoor al aangetoond. Er is voldoende duidelijk gemaakt waarom de aanvraag wel in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening, zodat uit de beslissing alleszins kan worden afgeleid waarom de verwerende partij gemeend heeft te moeten afwijken van de negatieve adviezen. De bestreden beslissing verwijst ook naar de door de minister en de derde tussenkomende partij genomen beslissingen, en meer is niet vereist, uit de beslissing kan worden afgeleid waarom de verwerende partij gemeend heeft te moeten afwijken van deze negatieve adviezen.

De bestreden beslissing bevat wel degelijk ook een duidelijke omschrijving van de onmiddellijke omgeving zoals hiervoor reeds werd aangetoond, onder titel 3: ‘omschrijving en historiek van de aanvraag’. Van schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is geen sprake.

3.

De tweede en derde tussenkomende partij voegen niets wezenlijks toe aan de toelichting van de verzoekende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.3.1. §2 VCRO luidt voor zover als relevant als volgt:

“De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

- 1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;*
- 2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;*
- 3° indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.”*

2.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.

Maar wanneer de verwerende partij in haar beoordeling afwijkt van de negatieve adviezen van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en anders oordeelt dan het college van burgemeester en schepenen, en toch van oordeel is dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, vereisen de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dat zij haar beslissing op dit punt des te concreter en zorgvuldiger motiveert.

4.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient een vergunningsverlenende overheid duidelijk de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, derwijze dat het de belanghebbende mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen. De opgegeven motieven moeten afdoende zijn.

Er kan derhalve slechts rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven.

5.

In het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en in de beroepen beslissing van de tweede tussenkomende partij wordt gesteld dat de vierde bouwlaag en de bouwdiepte niet aanvaardbaar zijn, dat de afstand tot de aanpalende gebouwen te klein is en dat de ontsluiting van de ondergrondse parkings via de [REDACTED] niet aanvaardbaar is.

Dit zijn stuk voor stuk elementen die in het licht van artikel 4.3.1 §2 VCRO pertinent zijn.

Ook al stelt de eerste tussenkomende partij dat er geen volwaardige vierde bouwlaag is omdat het om een duplex verdieping gaat, uit de beschrijving van de gebouwen in de omgeving blijkt dat er geen zijn die drie volwaardige bouwlagen plus een duplex verdieping hebben, zodat de bestreden beslissing nadere motivering behoefde waarom dit in het geval van deze aanvraag wel aanvaardbaar was, in het licht van de negatieve adviezen.

Hetzelfde geldt voor de bouwdiepte, de overgang naar de belendende gebouwen, de toegang tot de ondergrondse parkeerplaatsen en de daarmee samenhangende mobiliteitsgevolgen in de Parijslaan. Het kan wel zo zijn dat al deze aspecten aanvaardbaar zijn wat betreft de goede ruimtelijke ordening, maar dat blijkt niet uit de bestreden beslissing, die volstaat met te verwijzen naar haar consequente houding, die dezelfde is als die zij aangenomen heeft bij het beoordelen van een vorige, vergelijkbare aanvraag: zij herhaalt de argumenten van die vorige beslissing zonder er iets aan toe te voegen. Daarmee beantwoordt zij niet de in de eerste alinea van dit randnummer opgesomde bezwaren van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en van de tweede tussenkomende partij.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van [REDACTED], het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] en van de stad [REDACTED] zijn ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 10 februari 2011, waarbij aan de eerste tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een wooncomplex met 21 appartementen en garages, mits naleving van de voorwaarden van de brandweer van 2 augustus 2010 en van het Centrum voor Toegankelijkheid van 1 december 2010 op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED]
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de eerste tussenkomende partij en dit binnen een termijn van drie te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.

5. Er zijn geen kosten, gelet op de vrijstelling voor de betaling van het rolrecht, verleend aan de verzoekende partij op grond van artikel 9, §3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 december 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc BOES, voorzitter van de achtste kamer,

met bijstand van

Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Thibault PARENT

Marc BOES